

RADA EUROPEJSKA

PL

SEKRETARIAT GENERALNY RADY

SERIA ARCHIWALNA

Rada Europejska

Pięćdziesiąt lat spotkań na szczycie

STYCZEŃ 2012

Uwaga

Niniejsza broszura jest publikacją Sekretariatu Generalnego Rady i służy wyłącznie do celów informacyjnych.

Informacje o Radzie Europejskiej i Radzie Unii Europejskiej można znaleźć na następujących stronach:

www.european-council.europa.eu

www.consilium.europa.eu

Informacji udziela też Sekcja Informacji Publicznej przy Sekretariacie Generalnym Rady pod adresem:

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

Tel.: +32 22815650

Faks: +32 22814977

www.consilium.europa.eu/infopublic

Wiele informacji o Unii Europejskiej można znaleźć w portalu Europa (<http://europa.eu>).

Dane katalogowe znajdują się na końcu niniejszej publikacji.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2012

ISBN 978-92-824-3496-3

doi:10.2860/68690

© Unia Europejska, 2012

Powielanie materiałów dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Printed in Belgium

WYDRUKOWANO NA PAPIERZE BIELONYM BEZ CHLORU PIERWIASTKOWEGO (ECF)

50

Rada Europejska

*Pięćdziesiąt lat
spotkań na szczycie*

Spis treści

Przedmowa	4
Wstęp	5
Spotkania na szczycie	6
Początki Rady Europejskiej	8
Rada Europejska w traktatach	10
<i>Jednolity akt europejski</i>	10
<i>Traktat z Maastricht</i>	10
<i>Traktaty z Amsterdamu i z Nicei</i>	12
Rada Europejska staje się instytucją	15
Chronologia spotkań na szczycie i posiedzeń Rady Europejskiej	17
Dodatkowe źródła informacji	23

Przedmowa

Przedstawiamy Państwu historię narodzin i ewolucji Rady Europejskiej. Broszura stanowi uzupełnienie plakatu z serii historycznej (archiwalnej): „Rada Europejska: Instytucja u steru Unii Europejskiej”.

Za początek istnienia Rady Europejskiej przyjęliśmy pierwsze spotkanie na szczycie w Paryżu w 1961 roku. Opisujemy, jak od tego momentu zmieniało się jej funkcjonowanie, rola i mandat aż do 2009 roku, kiedy to na mocy traktatu lizbońskiego Rada Europejska stała się samodzielną instytucją.

Na końcu broszury znajduje się wykaz wszystkich posiedzeń Rady Europejskiej i spotkań na szczycie od 1961 roku.

Broszura przeznaczona jest dla środowiska akademickiego i naukowego, a także dla wszystkich, którzy szczególnie interesują się historią integracji europejskiej.

Ewentualne uwagi lub propozycje dotyczące niniejszej broszury prosimy przesyłać pocztą elektroniczną na następujący adres: dgf2.transparency@consilium.europa.eu.

50

Wstęp

W dniach 19 i 20 lutego 1957 roku w Paryżu na zaproszenie prezesa Rady Ministrów Republiki Francuskiej Guya Molleta zebrali się przywódcy sześciu państw członkowskich Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali w celu rozwiązania ostatnich trudności, które wystąpiły podczas przygotowywania przyszłych traktatów rzymskich.

Po wejściu w życie tych traktatów prezydent Charles de Gaulle wysunął propozycję, by ponownie spotkać się na najwyższym szczeblu. W lutym 1961 roku w Paryżu zwołał pierwsze spotkanie na szczycie z udziałem przywódców sześciu państw członkowskich Wspólnot Europejskich.

Od tego pierwszego spotkania przez pięćdziesiąt lat charakter Rady Europejskiej stopniowo się zmieniał: okazjonalne szczyty przerodziły się w instytucję europejską. Minione półwiecze skłania do refleksji nad historią tej nowej instytucji, która od samego początku była w centrum najważniejszych decyzji integracyjnych podejmowanych przez państwa członkowskie. Historia ta odzwierciedla historię Unii Europejskiej jako całości: jej polityki, ambicje, kryzysy i osiągnięcia.

Spotkania na szczycie

Pierwsze spotkanie na szczycie, zwołane w lutym 1961 roku w **Paryżu** służyło „[...] poszukiwaniu sposobów na zacieśnienie współpracy politycznej [...]”¹. Dzięki temu, że dyskusje prowadzono na szczeblu szefów państw lub rządów, można było omówić tematy nieobjęte traktatem paryskim ani traktatami rzymskimi, takie jak niektóre aspekty stosunków z państwami trzecimi.

Na szczycie w **Bonn** w lipcu 1961 roku wspomniana „Szóstka” kontynuowała ideę zacieśnionej współpracy politycznej. Ogłoszono wówczas, że: „Szefowie państw lub rządów [...] postanowili [...] odbywać regularne spotkania służące wymianie poglądów, zestrajaniu polityki i wypracowywaniu wspólnych stanowisk, tak by promować polityczne jednoczenie Europy [...]”².

Jednak czas nie sprzyjał zmianom prowadzącym do ewentualnej unii politycznej: upadły plany Foucheta³ z lat 1961 i 1962, w latach 1963 i 1967 nie osiągnięto porozumienia w sprawie pierwszego rozszerzenia, a w latach 1965–1966 Francja odmawiała udziału w posiedzeniach Rady i jej organów („kryzys pustego krzesła”).

W tej sytuacji szefowie państw lub rządów zaprzestali spotkań aż do maja 1967 roku, kiedy to na szczycie w **Rzymie** oficjalnie uczczono dziesięciolecie podpisania traktatów EWG i Euratom.

W grudniu 1969 roku na szczycie **haskim**, w którym po raz pierwszy wzięła udział Komisja, udało się powrócić do idei Wspólnoty. Postanowienia wtedy powzięte otworzyły w szczególności drogę ku przyjęciu decyzji przyznającej Wspólnocie własne zasoby finansowe,

---

1 Komunikat prasowy ze szczytu.

2 Oficjalny komunikat ze spotkania na szczycie.

3 Christian Fouchet był przewodniczącym komisji utworzonej na szczycie w Paryżu w lutym 1961 roku, której zadaniem była analiza problemów współpracy europejskiej. Na szczycie w Bonn w lipcu 1961 roku szefowie państw lub rządów zlecieli komisji „zapropionowanie środków, które pozwoliłyby jak najszybciej nadać charakter statutowy unii narodów” (oficjalny komunikat, Bonn, 18 lipca 1961 r.).

ku rozpoczęciu współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej (europejska współpraca polityczna podjęta w następstwie pierwszego „raportu Davignona”) i ku przyjęciu Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii. Sukcesom tym nadano wspólną trójczłonową nazwę „dokończenie, pogłębienie, poszerzenie”. Trzej nowi członkowie zostali zaproszeni do udziału w szczycie zwołanym w Paryżu w październiku 1972 roku, mimo że ich oficjalne przystąpienie nastąpiło dopiero w styczniu 1973 roku.

Sesja robocza (Paryż, 9–10 grudnia 1974 r.)

Początki Rady Europejskiej

Na szczycie w **Kopenhadze** w grudniu 1973 roku postanowiono, że szczyty będą organizowane, ilekroć zajdzie taka potrzeba. Natomiast w grudniu 1974 roku na szczycie w **Paryżu** zwołanym przez prezydenta Valéry'ego Giscarda d'Estainga utworzono Radę Europejską.

Jednym z powodów była „konieczność całościowego potraktowania problemów wewnętrznych struktury europejskiej i problemów, z którymi Europa boryka się na zewnątrz”⁴. Rada Europejska miała także dawać impulsy polityczne, zarówno w obszarze wspólnotowym, jak i we współpracy politycznej. Od tamtej pory szefowie państw lub rządów zbierali się w asyście ministrów spraw zagranicznych „trzy razy w roku i zawsze, gdy zaszła taka potrzeba”⁵.

Wspólne zdjęcie (Dublin, 10–11 marca 1975 r.)

4 Końcowy komunikat ze szczytu w Paryżu.

5 Tamże.

Po raz pierwszy Rada Europejska zebrała się w **Dublinie** w marcu 1975 roku.

Mimo że jej działanie nie miało żadnej podstawy prawnej zapisanej w traktatach, Rada Europejska odegrała ważną rolę w integracji europejskiej w latach 80., kiedy to Europa przeżywała impas w polityce budżetowej i rolnej. Na posiedzeniu w **Fontainebleau** w czerwcu 1984 roku Rada Europejska zdołała rozładować tę sytuację, przyjmując pakiet odpowiednich środków. Ponadto zleciła doraźnie powołanemu komitetowi⁶ „przedstawienie propozycji ulepszenia współpracy europejskiej, zarówno w obszarze wspólnotowym, jak i w dziedzinie współpracy politycznej”⁷.

Raport tego komitetu Rada Europejska omówiła na szczycie w **Mediolanie** w czerwcu 1985 roku. Podjęła wtedy większością głosów decyzję o zwołaniu konferencji międzyrządowej w celu zmiany traktatów. Zmiany te miały dotyczyć głównie funkcjonowania instytucji wspólnotowych i swobodnego przepływu towarów i osób. Miał też powstać dokument dotyczący wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

---

6 „Komitet Dooge’a” czasem nazywany „komitetem Spaaka II” w nawiązaniu do komitetu utworzonego na mocy rezolucji z konferencji z Messyny w 1955 r.

7 Konkluzje Rady Europejskiej z Fontainebleau, konkluzje prezydencji.

Rada Europejska w traktatach

Jednolity akt europejski

Wyniki prac konferencji międzyrządowej były głównym tematem debaty Rady Europejskiej w **Luksemburgu** w grudniu 1985 roku. Rada osiągnęła wtedy porozumienie polityczne umożliwiające przyjęcie Jednolitego aktu europejskiego. Wszedł on w życie 1 lipca 1987 roku i łączył w sobie wszystkie zmiany wprowadzone do traktatów wspólnotowych oraz tekst o współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej.

Dzięki przyjęciu jednolitego aktu Rada Europejska uzyskała traktatową podstawę prawną swojego istnienia. Akt określił też jej skład: „W skład Rady Europejskiej wchodzi szefowie państw lub rządów państw członkowskich oraz przewodniczący Komisji Wspólnot Europejskich. Są oni wspierani przez ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich i członka Komisji. Rada Europejska zbiera się co najmniej dwa razy w roku”.

Mimo że w jednolitym akcie nie określono kompetencji Rady Europejskiej, nadal działała ona aktywnie na rzecz kolejnych ważnych etapów integracji europejskiej.

Promowała m.in. utworzenie unii gospodarczej i walutowej, i to na jej posiedzeniach (np. w **Hanowerze** w czerwcu 1988 roku) zapadły najważniejsze decyzje w tej sprawie.

Traktat z Maastricht

W grudniu 1989 roku w **Strasburgu** Rada Europejska ustaliła, że w grudniu następnego roku rozpocznie się konferencja międzyrządowa w sprawie unii gospodarczej i walutowej. Następnie w kwietniu 1990 roku Rada Europejska w **Dublinie** zaczęła przygotowywać konferencję międzyrządową w sprawie unii politycznej. Obie konferencje rozpoczęły się przy okazji posiedzenia Rady Europejskiej w **Rzymie** w grudniu 1990 roku. Rada Europejska obradująca w **Maastricht** w grudniu 1991 roku osiągnęła porozumienie co do nowego traktatu, którego tekst dotyczył obu wspomnianych dziedzin.

Traktat z Maastricht, podpisany 7 lutego 1992 roku, wszedł w życie 1 listopada 1993 roku. Na jego mocy powstała Unia Europejska, której podstawą był poszerzony filar wspólnotowy (przewidujący zwłaszcza wprowadzenie unii gospodarczej i walutowej) i dwa nowe filary:

wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz współpraca w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (WSiSW).

Ponadto w traktacie ustalono, jaką rolę ma pełnić Rada Europejska w stosunkach między-instytucjonalnych. Formalnie potwierdzono też dotychczasową praktykę, zgodnie z którą Radzie Europejskiej przewodniczy szef państwa lub rządu państwa sprawującego prezydenturę w Radzie. W związku ze zmianą kompetencji Parlamentu Europejskiego Rada Europejska miała też odtąd przedstawiać Parlamentowi sprawozdanie z każdego swojego posiedzenia oraz roczne sprawozdanie pisemne z postępów Unii.

*Pierwsze posiedzenie Rady Europejskiej po wejściu w życie Jednolitego aktu europejskiego
(Kopenhaga, 4–5 grudnia 1987 r.)*

W traktacie z Maastricht rozpoczęto także określanie kompetencji Rady Europejskiej: „Rada Europejska nadaje Unii impulsy niezbędne do jej rozwoju i określa jego ogólne kierunki polityczne”. Z racji tej funkcji Rada Europejska zaczęła formułować ogólne wytyczne polityki gospodarczej.

Traktaty z Amsterdamu i z Nicei

Gdy Rada Europejska zebrała się w marcu 1996 roku w **Turyń**, upoważniła konferencję międzyrządową do zmiany traktatu. Negocjacje nabrały tempa, zwłaszcza po nadzwyczajnym posiedzeniu w **Dublinie** w październiku tego samego roku. Ostatnie trudności Rada Europejska rozwiązała na posiedzeniu w **Amsterdamie** w czerwcu 1997 roku. W dniu 2 października 1997 roku można więc było podpisać traktat, który wszedł w życie 1 maja 1999 roku.

W traktacie z Amsterdamu określono kompetencje Rady Europejskiej w dziedzinie WPZiB: „Rada Europejska określa zasady i ogólne wytyczne wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, łącznie ze sprawami mającymi wpływ na kwestie polityczno-obronne. Rada Europejska decyduje o wspólnych strategiach wprowadzanych w życie przez Unię w dziedzinach, w których państwa członkowskie mają ważne wspólne interesy”. Należy zaznaczyć, że duże znaczenie dla tych dziedzin miały posiedzenia Rady Europejskiej w **Pörtlach** (posiedzenie nieformalne, październik 1998 r.), w **Kolonii** (czerwiec 1999 r.) i w **Helsinkach** (grudzień 1999 r.).

Po wejściu w życie traktatu z Amsterdamu Rada Europejska – na nadzwyczajnym posiedzeniu w **Tampere** w październiku 1999 roku poświęconym utworzeniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej – postanowiła opracować wspólną politykę europejską w dziedzinie azylu i migracji oraz umożliwić dalsze, szeroko zakrojone prace w dziedzinie współpracy policyjnej i wymiaru sprawiedliwości.

Wspólne zdjęcie (Lizbona, 23–24 marca 2000 r.)

W marcu 2000 roku na nadzwyczajnym posiedzeniu w **Lizbonie** Rada Europejska uchwaliła strategię zwiększania konkurencyjności gospodarki europejskiej. Ustaliła przede wszystkim nową, otwartą metodę koordynacji na wszystkich szczeblach, przy czym sama miała pełnić „większą rolę, dając wytyczne i koordynując działania tak, by strategia ta była realizowana spójnie, a jej rezultaty podlegały skutecznej weryfikacji”. Postanowiono, że aby śledzić rozwój sytuacji, każdej wiosny organizowane będzie posiedzenie Rady Europejskiej.

W 1999 roku, w związku z perspektywą rozszerzenia Unii, Rada Europejska weszła na drogę reform. Po debatach, przeprowadzonych na posiedzeniach w **Helsinki** (grudzień 1999 r.), w **Göteborgu** (czerwiec 2001 r.) i w **Barcelonie** (marzec 2002 r.), Rada Europejska w **Sewilli** w czerwcu 2002 roku wyraziła „zgodę na serię konkretnych środków, które bez zmiany traktatów będą miały zastosowanie do organizacji i funkcjonowania Rady Europejskiej [...] i Rady”⁸. Środki te dotyczyły przygotowania, przebiegu i następstw prac Rady Europejskiej oraz uchwalanych przez nią konkluzji.

W deklaracji nr 22 załączonej do aktu końcowego traktatu z Nicei z dnia 26 lutego 2001 roku zapisano: „Od 2002 roku jedno spotkanie Rady Europejskiej na prezydencję odbywać się będzie w Brukseli. Gdy Unia będzie się składać z 18 członków, wszystkie spotkania Rady Europejskiej odbywać się będą w Brukseli”. Traktat został zawarty po czterech dniach negocjacji na posiedzeniu Rady Europejskiej w **Nicei** w grudniu 2000 roku.⁹

Deklaracja z **Laeken**, przyjęta przez Radę Europejską w grudniu 2001 roku, przewidywała zorganizowanie konwentu w sprawie przyszłości Europy. Projekt traktatu konstytucyjnego przedstawiony przez konwent przewodniczącemu Rady Europejskiej w lipcu 2003 roku stanowił podstawę prac konferencji międzyrządowej zwołanej w październiku 2003 roku. Traktat podpisano 29 października 2004 roku.

Jednak ratyfikacja traktatu zakończyła się w 2005 roku niepowodzeniem, w wyniku czego na **posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w czerwcu 2005 roku**¹⁰ pod przewodnictwem Luksemburga szefowie państw lub rządów musieli przyjąć deklarację zapowiadającą roczny okres refleksji. W odpowiedzi na apel **Rady Europejskiej obradującej**

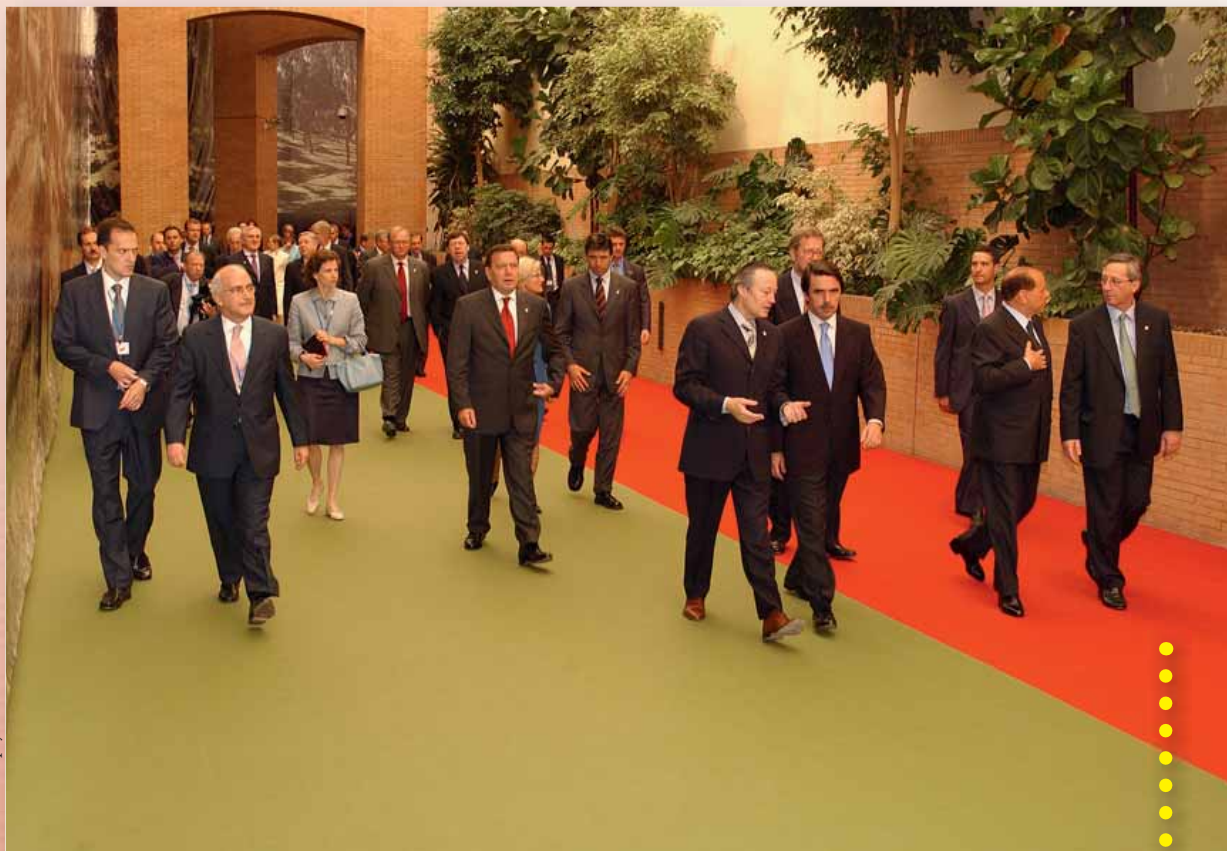
---

8 Rada Europejska w Sewilli, czerwiec 2002 r., konkluzje prezydencji.

9 Posiedzenie w Nicei było jak dotychczas najdłuższym posiedzeniem w historii Rady Europejskiej.

10 Posiedzenie Rady Europejskiej w Salonikach w czerwcu 2003 roku było ostatnim posiedzeniem poza Brukselą. Wszystkie kolejne będą w niniejszym tekście oznaczane tylko datą i nazwą państwa przewodniczącego obradom, z pominięciem miejsca obrad.

w czerwcu 2006 roku pod przewodnictwem Austrii szefowie państw lub rządów przyjęli z okazji pięćdziesiątej rocznicy podpisania traktatów rzymskich deklarację berlińską. Podjęli w niej „wyzwanie, aby do czasu wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2009 roku odnowić wspólny fundament Unii Europejskiej”. **Rada Europejska obradująca w czerwcu 2007 roku** pod przewodnictwem Niemiec uzgodniła więc, że kolejna konferencja międzyrządowa zostanie upoważniona do zmiany obowiązujących traktatów. Efektem prac był traktat podpisany w Lizbonie 13 grudnia 2007 roku.

© Unia Europejska

Posiedzenie Rady Europejskiej w Sewilli, 21 czerwca 2002 r.

Rada Europejska staje się instytucją

Traktat lizboński wszedł w życie 1 grudnia 2009 roku i zmienił obowiązujące traktaty. Dzięki niemu Rada Europejska stała instytucją, czyli zaczęła podlegać wszystkim przepisom mającym zastosowanie do instytucji Unii. Na przykład przyjmując akty należące do prawa „twardego”, Rada Europejska musi trzymać się podstaw prawnych przewidzianych w traktacie, a od przyjętych przez nią aktów można odwoływać się do Trybunału Sprawiedliwości. Ostatecznie o zaniku nieformalnego charakteru szczytów świadczy fakt, że Rada Europejska, jako nowa instytucja, w dniu wejścia w życie traktatu uchwaliła swój regulamin wewnętrzny¹¹.

Traktat przewiduje także, że przewodnictwo w Radzie Europejskiej jest stałe, a przewodniczący jest wybierany przez jej członków na okres dwóch i pół roku. Jego mandat jest jednokrotnie odnawialny¹².

Od dnia wejścia w życie traktatu lizbońskiego Rada Europejska, na której pierwszego przewodniczącego wybrano Hermana Van Rompuy, podejmuje w imieniu Unii wszystkie najważniejsze decyzje, aby stawić czoła wyzwaniom wewnętrznym i międzynarodowym w kwestiach gospodarczych, finansowych, walutowych, azyłowych i migracyjnych, w sprawach dotyczących rozszerzenia, współpracy rozwojowej i stosunków zewnętrznych. Nadal pełni rolę strategiczną, którą przypisano jej w traktacie z Maastricht i potwierdzono w traktacie lizbońskim w odniesieniu do rozwoju Unii.

---

11 Zob. Dz.U. L 315 z 2.12.2009, s. 51.

12 Z państw, które przystąpiły do Unii w latach 2004 i 2007, jedynie szefowie państw lub rządów Słowenii i Czech mieli okazję przewodniczyć Radzie Europejskiej według poprzedniego systemu rotacyjnego.

RADA EUROPEJSKA

INSTYTUCJA U STERU UNII EUROPEJSKIEJ

2011

50 lat spotkań na szczycie – krok po kroku

Budynek „Justus Lipsius” – obecna siedziba Rady Europejskiej

Centrum prasowe podczas posiedzenia Rady Europejskiej

Rada Europejska staje się instytucją

„[...] Rada Europejska nadaje Unii impulsy niezbędne do jej rozwoju i określa ogólne kierunki i priorytety polityczne [...]”.

W skład Rady Europejskiej wchodzi szefowie państw lub rządów państw członkowskich, jak również jej przewodniczący oraz przewodniczący Komisji [...]” (art. 15 Traktatu o Unii Europejskiej)

Przewodniczący Herman Van Rompuy z kanclerz Angelą Merkel – Rada Europejska, Bruksela, 16–17 grudnia 2010 r.

1 grudnia 2009 r.

Wchodzi w życie traktat Lizboński: Rada Europejska staje się instytucją. Kierować nią będzie przewodniczący o dwupółletniej kadencji.

2009

Rada Europejska w Traktacie o Unii Europejskiej

„Rada Europejska nadaje Unii impulsy niezbędne do jej rozwoju i określa w tej mierze ogólne kierunki polityczne [...]” (art. D traktatu z Maastricht)

„[...] Rada Europejska określa zasady i ogólne wytyczne wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa [...]” (art. J.8 traktatu z Maastricht)

Wspólne zdjęcie (Saloniki, 19–20 czerwca 2003 r.)

Pierwsze posiedzenie Rady Europejskiej po wejściu w życie traktatu z Maastricht (Bruksela, 10–11 grudnia 1993 r.)

Saloniki,

19–20 czerwca 2003 r.

Ostatnie posiedzenie Rady Europejskiej w kraju sprawującym przewodnictwo w Unii. W przyszłości Rada będzie się spotykać w Brukseli.

1 listopada 1993 r.

Funkcja Rady Europejskiej zostaje zdefiniowana w Traktacie o Unii Europejskiej (traktat z Maastricht).

1993

Rada Europejska – początki

„[...] Trzeba było wrócić do źródeł władzy, żeby najpierw dokończyć unię ekonomiczną [...], a następnie żeby zastanowić się, jaką postać mogłaby mieć unia jeszcze pełniejsza i głębsza [...]”.

Radzie Europejskiej poświęcony jest ostatni rozdział „Wspomnień” Jeana Monneta z 1976 r.

Pierwsze posiedzenie Rady Europejskiej po wejściu w życie „Jednolitego aktu europejskiego” (Kopenhaga, 4–5 grudnia 1987 r.)

Wspólne zdjęcie (Dublin, 10–11 marca 1975 r.)

1 lipca 1987 r.

Rada Europejska zostaje ujęta w „Jednolitym akcie europejskim”.

Dublin, 10–11 marca 1975 r.

Pierwsze posiedzenie Rady Europejskiej.

1975

Spotkania na szczycie

Paryż, 9–10 grudnia 1974 r.

„Szczyt umarł, niech żyje Rada Europejska”. (wypowiedź prezydenta Valéry'ego Giscarda d'Estaing na zakończenie szczytu)

Bonn, 18 lipca 1961 r.

„Szefowie państw i rządów [...] postanowili [...] odbywać regularne spotkania służące wymianie poglądów, zstrajaniu polityki i wypracowywaniu wspólnych stanowisk, tak by promować polityczne jednoczenie Europy [...]” (komunikat ze szczytu)

Szczyt roboczy (Paryż, 9–10 grudnia 1974 r.)

Kanclerz Niemiec Konrad Adenauer wita prezydenta Francji Charles'a de Gaulle'a na szczycie w Bonn, 18 lipca 1961 r.

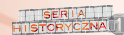

Paryż, 10–11 lutego 1961 r.

„[...] Spotkanie służyło poszukiwaniu sposobów, jak zacieśnić współpracę polityczną [...]” (komunikat ze szczytu)

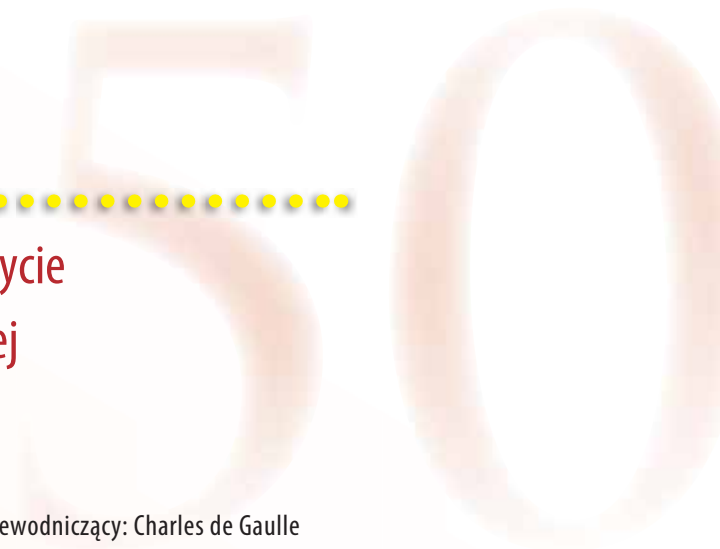
1961

www.european-council.europa.eu

© 2011 European Council

Plakat „Rada Europejska: Instytucja u steru Unii Europejskiej” wydany z okazji 50. rocznicy pierwszego posiedzenia szefów państw lub rządów Unii Europejskiej

Chronologia spotkań na szczycie i posiedzeń Rady Europejskiej

Spotkania na szczycie

10–11 lutego 1961 r., Paryż (Quai d'Orsay), przewodniczący: Charles de Gaulle

18 lipca 1961 r., Bonn (Godesberger Redoute), przewodniczący: Konrad Adenauer

29–30 maja 1967 r., Rzym (Kapitol), przewodniczący: Aldo Moro

1–2 grudnia 1969 r., Haga (Ridderzaal), przewodniczący: Piet de Jong

19–20 października 1972 r., Paryż (Centre des conférences internationales),
przewodniczący: Barend Biesheuvel

14–15 grudnia 1973 r., Kopenhaga (Bella Center), przewodniczący: Anker Jørgensen

9–10 grudnia 1974 r., Paryż (Quai d'Orsay), przewodniczący: Valéry Giscard d'Estaing

Rady Europejskie

10–11 marca 1975 r., Dublin (Dublin Castle), przewodniczący: Liam Cosgrave

16–17 lipca 1975 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Aldo Moro

1–2 grudnia 1975 r., Rzym (Palazzo Barberini), przewodniczący: Aldo Moro

1–2 kwietnia 1976 r., Luksemburg (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Gaston Thorn

12–13 lipca 1976 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Joop Den Uyl

29–30 listopada 1976 r., Haga (Ridderzaal), przewodniczący: Joop Den Uyl

25–26 marca 1977 r., Rzym (Palazzo Barberini), przewodniczący: James Callaghan

29–30 czerwca 1977 r., Londyn (Lancaster House), przewodniczący: James Callaghan

5–6 grudnia 1977 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Leo Tindemans

7–8 kwietnia 1978 r., Kopenhaga (Christiansborg), przewodniczący: Anker Jørgensen

6–7 lipca 1978 r., Brema (Rathaus), przewodniczący: Helmut Schmidt

4–5 grudnia 1978 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Helmut Schmidt

12–13 marca 1979 r., Paryż (Centre de conférences internationales),
przewodniczący: Valéry Giscard d'Estaing

21–22 czerwca 1979 r., Strasburg (Palais de l'Europe), przewodniczący: Valéry Giscard d'Estaing

29–30 listopada 1979 r., Dublin (Dublin Castle), przewodniczący: Jack Lynch

27–28 kwietnia 1980 r., Luksemburg (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Francesco Cossiga

12–13 czerwca 1980 r., Wenecja (Fondazione Cini), przewodniczący: Francesco Cossiga

1–2 grudnia 1980 r., Luksemburg (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Pierre Werner

23–24 marca 1981 r., Maastricht (Stadhuis), przewodniczący: Dries van Agt

29–30 czerwca 1981 r., Luksemburg (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Dries Van Agt

26–27 listopada 1981 r., Londyn (Lancaster House), przewodnicząca: Margaret Thatcher

29–30 marca 1982 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Wilfried Martens

28–29 czerwca 1982 r., Bruksela (Palais d’Egmont), przewodniczący: Wilfried Martens

3–4 grudnia 1982 r., Kopenhaga (Eigtveds Pakhus), przewodniczący: Poul Schlüter

21–22 marca 1983 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Helmut Kohl

17–19 czerwca 1983 r., Stuttgart (Neues Schloss), przewodniczący: Helmut Kohl

4–6 grudnia 1983 r., Ateny (Zappion), przewodniczący: Andreas Papandreu

19–20 marca 1984 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: François Mitterrand

25–26 czerwca 1984 r., Fontainebleau (Château de Fontainebleau), przewodniczący: François Mitterrand

3–4 grudnia 1984 r., Dublin (Dublin Castle), przewodniczący: Garret Fitzgerald

29–30 marca 1985 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Bettino Craxi

28–29 czerwca 1985 r., Mediolan (Castello Sforzesco), przewodniczący: Bettino Craxi

2–3 grudnia 1985 r., Luksemburg (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Jacques Santer

26–27 czerwca 1986 r., Haga (Conferentiecentrum van het Ministerie van Buitenlandse Zaken), przewodniczący: Ruud Lubbers

5–6 grudnia 1986 r., Londyn (Queen Elizabeth II Conference Centre), przewodnicząca: Margaret Thatcher

29–30 czerwca 1987 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Wilfried Martens

4–5 grudnia 1987 r., Kopenhaga (Eigtveds Pakhus), przewodniczący: Poul Schlüter

11–12 lutego 1988 r., Bruksela (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Helmut Kohl

27–28 czerwca 1988 r., Hanower (Hannover Messe), przewodniczący: Helmut Kohl

2–3 grudnia 1988 r., Rodos (Palati tou Megalou Magistrou), przewodniczący: Andreas Papandreu

26–27 czerwca 1989 r., Madryt (Palacio de Congresos de Madrid), przewodniczący: Felipe González

8–9 grudnia 1989 r., Strasburg (Palais de la Musique et des Congrès), przewodniczący: François Mitterrand

28 kwietnia 1990 r., Dublin (Dublin Castle), przewodniczący: Charles Haughey (nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej)

25–26 czerwca 1990 r., **Dublin** (Dublin Castle), przewodniczący: Charles Haughey

27–28 października 1990 r., **Rzym** (Palazzo Madama), przewodniczący: Giulio Andreotti

14–15 grudnia 1990 r., **Rzym** (Montecitorio), przewodniczący: Giulio Andreotti

8 kwietnia 1991 r., **Luksemburg** (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Jacques Santer (nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej)

28–29 czerwca 1991 r., **Luksemburg** (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Jacques Santer

9–10 grudnia 1991 r., **Maastricht** (Provinciehuis), przewodniczący: Ruud Lubbers

26–27 czerwca 1992 r., **Lizbona** (Centro Cultural de Belém), przewodniczący: Aníbal Cavaco Silva

16 października 1992 r., **Birmingham** (Birmingham ICC), przewodniczący: John Major (nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej)

11–12 grudnia 1992 r., **Edynburg** (Holyrood House), przewodniczący: John Major

21–22 czerwca 1993 r., **Kopenhaga** (Bella Center), przewodniczący: Poul Nyrup Rasmussen

29 października 1993 r., **Bruksela** (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Jean-Luc Dehaene

10–11 grudnia 1993 r., **Bruksela** (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Jean-Luc Dehaene

24–25 czerwca 1994 r., **Korfu** (Palaia Anaktora), przewodniczący: Andreas Papandreu

15 lipca 1994 r., **Bruksela** (budynek „Charlemagne”), przewodniczący: Helmut Kohl

9–10 grudnia 1994 r., **Essen** (Messe Essen), przewodniczący: Helmut Kohl

26–27 czerwca 1995 r., **Cannes** (Palais des festivals), przewodniczący: Jacques Chirac

22–23 września 1995 r., **Majorka** (Hotel Formentor), przewodniczący: Felipe González (nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej)

15–16 grudnia 1995 r., **Madryt** (Palacio de Congresos de Madrid), przewodniczący: Felipe González

29 marca 1996 r., **Turyń** (Lingotto), przewodniczący: Lamberto Dini

21–22 czerwca 1996 r., **Florencja** (centrum wystawowe Fortezza da Basso), przewodniczący: Romano Prodi

5 października 1996 r., **Dublin** (Dublin Castle), przewodniczący: John Bruton (nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej)

13–14 grudnia 1996 r., **Dublin** (Dublin Castle), przewodniczący: John Bruton

23 maja 1997 r., **Noordwijk** (Grand Hotel Huis ter Duin), przewodniczący: Wim Kok (nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej)

16–17 czerwca 1997 r., **Amsterdam** (Nederlandsche Bank), przewodniczący: Wim Kok

20–21 listopada 1997 r., **Luksemburg** (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Jean-Claude Juncker (nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej poświęcone zatrudnieniu)

12–13 grudnia 1997 r., **Luksemburg** (Centre de conférences Kirchberg), przewodniczący: Jean-Claude Juncker

15–16 czerwca 1998 r., Cardiff (City Hall), przewodniczący: Tony Blair

24–25 października 1998 r., Pörtschach (Parkhotel Pörtschach), przewodniczący: Viktor Klima (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)

11–12 grudnia 1998 r., Wiedeń (Hofburg), przewodniczący: Viktor Klima

26 lutego 1999 r., Bonn (Gästehaus der Bundesregierung auf dem Petersberg), przewodniczący: Gerhard Schröder (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)

24–25 marca 1999 r., Berlin (Hotel Intercontinental), przewodniczący: Gerhard Schröder

14 kwietnia 1999 r., Bruksela (budynek „Justus Lipsius”), przewodniczący: Gerhard Schröder (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)

3–4 czerwca 1999 r., Kolonia (Der Gürzenich), przewodniczący: Gerhard Schröder

15–16 października 1999 r., Tampere (Museokeskus Vapriikki), przewodniczący: Paavo Lipponen

10–11 grudnia 1999 r., Helsinki (helsinkińskie centrum targowe), przewodniczący: Paavo Lipponen

23–24 marca 2000 r., Lizbona (Feira Internacional de Lisboa), przewodniczący: António Guterres

19–20 czerwca 2000 r., Santa Maria Da Feira (Europarque Centro de Congressos), przewodniczący: António Guterres

13–14 października 2000 r., Biarritz (Casino municipal de Biarritz), przewodniczący: Jacques Chirac

7–11 grudnia 2000 r., Nicea (Centre des Congrès Acropolis), przewodniczący: Jacques Chirac

23–24 marca 2001 r., Sztokholm (Stockholm Mässan), przewodniczący: Göran Persson

15–16 czerwca 2001 r., Göteborg (Svenska Mässan-Swedish Exhibition and Congress Centre), przewodniczący: Göran Persson

21 września 2001 r., Bruksela (budynek „Justus Lipsius”), przewodniczący: Guy Verhofstadt (nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej)

19 października 2001 r., Gandawa (Sint Pietersabdij), przewodniczący: Guy Verhofstadt (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)

14–15 grudnia 2001 r., Bruksela (Château Royal de Laeken), przewodniczący: Guy Verhofstadt

15–16 marca 2002 r., Barcelona (Palau de Congressos de Catalunya), przewodniczący: José María Aznar

21–22 czerwca 2002 r., Sewilla (Palacio de Exposiciones y Congresos), przewodniczący: José María Aznar

24–25 października 2002 r., Bruksela (budynek „Justus Lipsius”), przewodniczący: Anders Fogh Rasmussen

12–13 grudnia 2002 r., Kopenhaga (Bella Center), przewodniczący: Anders Fogh Rasmussen

17 lutego 2003 r., Bruksela (budynek „Justus Lipsius”), przewodniczący: Costas Simitis [nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej (szefów państw lub rządów)]

20–21 marca 2003 r., Bruksela (budynek „Justus Lipsius”), przewodniczący: Costas Simitis

16 kwietnia 2003 r., Ateny (Zappeion Hall), przewodniczący: Costas Simitis (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)

- 19–20 czerwca 2003 r., Saloniki**¹³ (Porto Carras), przewodniczący: Costas Simitis
- 16–17 października 2003 r., Bruksela**¹⁴ (budynek „Justus Lipsius”), przewodniczący: Silvio Berlusconi
- 12–13 grudnia 2003 r.**, przewodniczący: Silvio Berlusconi
- 25–26 marca 2004 r.**, przewodniczący: Bertie Ahern
- 17–18 czerwca 2004 r.**, przewodniczący: Bertie Ahern
- 4–5 listopada 2004 r.**, przewodniczący: Jan Peter Balkenende
- 16–17 grudnia 2004 r.**, przewodniczący: Jan Peter Balkenende
- 22–23 marca 2005 r.**, przewodniczący: Jean-Claude Juncker
- 16–17 czerwca 2005 r.**, przewodniczący: Jean-Claude Juncker
- 15–16 grudnia 2005 r.**, przewodniczący: Tony Blair
- 23–24 marca 2006 r.**, przewodniczący: Wolfgang Schäussel
- 15–16 czerwca 2006 r.**, przewodniczący: Wolfgang Schäussel
- 14–15 grudnia 2006 r.**, przewodniczący: Matti Vanhanen
- 8–9 marca 2007 r.**, przewodnicząca: Angela Merkel
- 21–22 czerwca 2007 r.**, przewodnicząca: Angela Merkel
- 14 grudnia 2007 r.**, przewodniczący: José Sócrates
- 13–14 marca 2008 r.**, przewodniczący: Janez Janša
- 19–20 czerwca 2008 r.**, przewodniczący: Janez Janša
- 1 września 2008 r.**, przewodniczący: Nicolas Sarkozy (nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej)
- 15–16 października 2008 r.**, przewodniczący: Nicolas Sarkozy
- 7 listopada 2008 r.**, przewodniczący: Nicolas Sarkozy (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)
- 10–11 grudnia 2008 r.**, przewodniczący: Nicolas Sarkozy
- 1 marca 2009 r.**, przewodniczący: Mirek Topolánek (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)
- 19–20 marca 2009 r.**, przewodniczący: Mirek Topolánek
- 18–19 czerwca 2009 r.**, przewodniczący: Jan Fischer
- 17 września 2009 r.**, przewodniczący: Fredrik Reinfeldt (nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)
- 29–30 października 2009 r.**, przewodniczący: Fredrik Reinfeldt

---

13 Ostatnie posiedzenie Rady Europejskiej zorganizowane poza Brukselą.

14 Od tego czasu posiedzenia Rady Europejskiej odbywają się zwykle w Brukseli, w budynku „Justus Lipsius”.

19 listopada 2009 r., przewodniczący: Fredrik Reinfeldt
(nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów)

Po wejściu w życie traktatu lizbońskiego (1 grudnia 2009 r.):

10–11 grudnia 2009 r., przewodniczący: Fredrik Reinfeldt, ostatnie posiedzenie, któremu przewodniczyła rotacyjna prezydencja Rady

11 lutego 2010 r., Bruksela (Bibliothèque Solvay), przewodniczący: Herman Van Rompuy¹⁵
(nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej)

25–26 marca 2010 r., Bruksela (budynek „Justus Lipsius”), pierwsze oficjalne posiedzenie Rady Europejskiej, któremu przewodniczył Herman Van Rompuy

---

15 Pierwszy przewodniczący Rady Europejskiej wybrany 1 grudnia 2009 r. na okres dwóch i pół roku. Mandat przewodniczącego jest jednokrotnie odnawialny (artykuł 15 ust. 5 TUE).

Dodatkowe źródła informacji

Publikacje i źródła w internecie

(dostępne nieodpłatnie w wersji do wydruku i w wersji elektronicznej w językach urzędowych UE)

<http://www.consilium.europa.eu/publications>

Konkluzje Rady Europejskiej

<http://www.european-council.europa.eu/council-meetings/conclusions>

Komunikaty prasowe na temat Rady Europejskiej

<http://www.consilium.europa.eu/ec-pressreleases>

Regulamin wewnętrzny Rady Europejskiej – Regulamin wewnętrzny Rady, 2009, 46 str.

Rada Europejska, Rada: Dwie instytucje w służbie Europy, 2010, 16 str.

Rada Europejska – 2010, 2011, 46 str.

Rada Europejska, Rada w pigułce, 2010, 6 str.

Jak uzyskać informacje o Radzie Europejskiej i Radzie?, 2010, 6 str.

Rada Europejska: Instytucja u steru Unii Europejskiej, 2011, plakat w formacie A1

Rada Europejska, Rada, 2010, DVD (wersja wielojęzyczna)

Strony internetowe

Rada Europejska: <http://www.european-council.europa.eu>

Przewodniczący: <http://www.european-council.europa.eu/president>

Facebook

Przewodniczący: <http://www.facebook.com/Hermanvanrompuy>

Twitter

Rada Europejska: <http://twitter.com/EUCouncilPress>

Przewodniczący: <http://twitter.com/euHvR>

Sekretariat Generalny Rady

Rada Europejska: Pięćdziesiąt lat spotkań na szczycie

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej

2012 — 23 str. — 17,6 x 25 cm

ISBN 978-92-824-3496-3

doi:10.2860/68690

JAK OTRZYMAĆ PUBLIKACJE UE

Publikacje bezpłatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- w przedstawicielstwach i delegaturach Unii Europejskiej (dane kontaktowe można uzyskać pod adresem <http://ec.europa.eu> lub wysyłając faks pod numer +352 292942758)

Publikacje płatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)

Płatne subskrypcje (np. *Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej*, zbiory orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej):

- u dystrybutorów Urzędu Publikacji Unii Europejskiej (http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

RADA EUROPEJSKA

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Tel. +32 22816111

www.european-council.europa.eu

Urząd Publikacji

doi:10.2860/68690

9 789282 434963